

Nr 319.

Av herr **Sköldén m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 m. m.

I kungl. proposition nr 281 till innevarande års riksdag med förslag till lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 sept. 1928 m. m. föreslås, bland annat, en sådan ändring av grunderna för bestämmande av taxeringsvärdet å skogsmark och växande skog, att detta värde kommer att väsentligt höjas. Den sålunda förordade höjningen står icke i något samband med de relativt höga virkespriser som f. n. råda utan hänför sig uteslutande till den s. k. kapitaliseringsprocessen, d. v. s. den procentsats enligt vilken kapitaliseringen av de årliga avkastningsvärdena skall företagas för erhållande av skogens värde. Denna procentsats föreslås sålunda sänkt från 5 till 4, vilket innebär en höjning av taxeringsvärdena med 25 %.

Visserligen kommer en annan av de faktorer, som utgöra ett led i bestämmandet av skogsvärdena nämligen virkets rotvärde, att undergå en minskning, vilket i viss mån utjämnar nämnda höjning å 25 %. De rotvärden som ligga till grund för fastighetstaxeringen utgöra som bekant medeltalet av de sista fem årens rotvärden. För 1933 års taxering voro alltså rotvärdena för perioden 1927—1931 normerande, och uppgick medeltalet av dessa till 5 kr. 29 öre pr kbm. Till grund för 1938 års fastighetstaxering skall läggas medelrotvärdet för åren 1932—1937, utgörande 4 kr. 70 öre pr kbm. Rotvärdessiffran för 1938 års taxering kommer alltså att ligga omkring 11 % lägre än vid 1933 års taxering. Då denna sänkning emellertid helt är beroende på de låga virkespriser som förelegat och icke på någon av de faktorer som lagstiftaren enligt gällande skattelagar har att bestämma, är det uppenbart att den inverkan på fastighetstaxeringen som rotvärdet äger icke står i något som helst samband med den s. k. kapitaliseringsprocenten.

Förslaget om en sänkning av kapitaliseringsprocenten från 5 till 4, d. v. s. en ökning från 20 till 25 av det antal gånger den årliga avkastningen skall mångdubblas för erhållande av taxeringsvärdet, synes ha utgått från domänstyrelsen. Men det förtjänar särskilt uppmärksammas att styrelsen därvid ansett sig böra framhålla att det gällande repartitionstalet för skogsbeskattning 0.04 redan vid nuvarande taxeringsvärden innebure en alltför hård beskattning och att detta förhållande vid höjda taxeringsvärden komme att bli ännu mer framträdande. Styrelsen förutsatte därför att i förevarande sammanhang frågan om en sänkning av repartitionstalet till 0.03 skulle komma under förnyad prövning. I flertalet av andra myndigheter avgivna yttrandena, vari en sänkning av kapitaliseringsprocenten till 4 förordats, synes man ock hava utgått från önskvärdheten av att den genom kapitaliserings-

procentens sänkning åstadkomma ökningen av taxeringsvärdet neutraliserades genom en minskning av repartitionstalet.

Emellertid lär man vid frågan om kapitaliseringsprocentens förändring icke kunna bortse från att, såsom domänstyrelsen framhållit, skogsbeskattningen vid en tillämpning av repartitionstalet 0.04 redan vid nuvarande taxeringsvärden får anses för hög. Härtill kommer att åtminstone bondeskogsbruket, såsom framhållits av bl. a. bevillningsutskottet år 1935 i dess utlåtande nr 54, i viss utsträckning är föremål för en dubbelbeskattning.

Då någon förändring av repartitionstalet icke i detta sammanhang är ifrågasatt synes en större sänkning av kapitaliseringsprocenten än till $4\frac{1}{2}$ icke vara motiverad.

I anslutning till ovanstående hemställas,

att riksdagen vid bifall i huvudsak av propositionen nr 281 med förslag till lag om ändring i vissa delar av kommunal-skattelagen den 28 sept. 1928 m. m. måtte besluta att taxeringen av skogsmark och växande skog skall ske enligt en kapitaliseringsprocent av $4\frac{1}{2}$.

Stockholm den 17 april 1937.

K. I. Sköldén.

John Gustavson.

Ernst Svenson.

Wiktor Egnell.

Allan Holstenson.
